

 src="images/stories/clanci/kid_salah.jpg" height="200" width="320" /> Ovu priču je priča jedan imam, pa je rekao: "Bio je jedan dječak koji je imao 10 godina. Klanjao je u našem džematu i uvijek bi stajao u prvom saffu iza imama. Uvijek je znao dizati glas kad se izgovara "amin" toliko da bi uznemiravao klanjake koji govore "amin" naglas, ali ne baš toliko koliko je on dizao svoj glas."

Svaki put kad bi mu imam htio reći da to ne radi, ne bi ga mogao uhvatiti jer bi on predao selam i odmah izašao iz džamije.

Jednom čim je imam predao selam uhvatio je dječaka i rekao mu: "Zašto toliko dižeš glas? Što se tako ponašaš?"

Znate li šta je odgovorio dječak? Rekao je: "Moja kuća je ovdje blizu džamije a moj otac ne klanja, zato dižem glas da bi me on čuo, da zna da ja klanjam ovdje i da on može klanjati."

Rekao je imam: "Digla mi se svaka dlaka kad sam čuo njegov odgovor, pa sam se dogovorio sa nekoliko džematlija da odemo do njegovog oca da ga posavjetujemo."

Otišli smo i popričali s njim. Rekli smo mu za ono što je njegov sin uradio, te smo mu pričali o vrijednosti namaza i kazne koja čeka onog koji ga ostavlja."

Nastavlja imam i kaže: "Tako mi Allaha taj uvijek sad dolazi na svaki vakat, ne propušta ni jedan namaz i svaki obavlja u džamiji."

Pripremio: Hazem Issa Badareen